

- 4) Попада ли съдължникът по договор за кредит в обхвата на понятието „потребител“, така както то е определено в разпоредбите член 2, буква а) от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори и на член 1, параграф 2, буква а) от Директива 87/102/ЕИО?
- 5) Ако отговорът на предходния въпрос е положителен, спазен ли е принципът за ефективност на предоставяните от директивите права в положение, при което за размера на лихвите, комисионите и таксите е уведомен само главният длъжник с извлечението от месечната сметка или с обявяването на този размер в седалището на банката?
- 6) Следва ли Директива 87/102 ЕИО да се тълкува в смисъл, че банката е длъжна да уведомява писмено както длъжника, така и съдължника за лимита на кредита, за годишната лихва и за разходите, приложими от деня на сключването на договора за кредит, както и за условията, при които те могат да бъдат изменени, за процедурата, по която се прекратява договорът за кредит, както и за всяко изменение, настъпило в хода на изпълнението на договора за кредит, свързано с годишната лихва или за разходите, възникнали след подписването на договора за кредита, в момента, в който настъпват тези изменения, с препоръчано писмо с обратна разписка или с безвъзмездно предоставяно извлечение от сметката?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

⁽²⁾ Директива 87/102/ЕИО на Съвета от 22 декември 1986 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно потребителския кредит (ОВ L 42, стр. 48, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 252)

⁽³⁾ Директива 98/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 година за изменение на Директива 87/102/ЕИО относно сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно потребителския кредит (ОВ L 101, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 4, стр. 210).

Преюдициално запитване от Tribunalul Cluj (Румъния), постъпило на 22 юли 2014 г. — SC Capoda Import-Export SRL/Registrul Auto Român, Benone-Nicolae Bejan

(Дело C-354/14)

(2014/C 361/05)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Capoda Import-Export SRL

Ответник: Registrul Auto Român, Benone-Nicolae Bejan

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли правото на ЕС, и по-конкретно член 34 от ДФЕС, член 31, параграф 1 от Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства ⁽¹⁾, член 1, букви у) и ф) от Регламент ЕО № 1400/2002 на Европейската комисия ⁽²⁾, да се тълкува в смисъл, че то не допуска национална правна уредба като съдържащата се в член 1, алинея 2 от О.Г. № 80/2000, доколкото с нея се въвежда мярка с равностоен на количествени ограничения върху вноса ефект, като се има предвид, че съгласно посочената правна уредба за свободното движение (продажби, дистрибуция) на новите стоки и компоненти от категорията на свързаните с безопасността на движението по пътищата, с опазването на околната среда, с енергийната ефективност и със защитата срещу кражби на моторните превозни средства, е необходимо продавачът/дистрибуторът/търговецът или да представи сертификат за одобрение на типа или издаден от производителя сертификат с оглед на пускането на пазара и/или на продажбата, или, в случай че продавачът/дистрибуторът/търговецът не е получил такъв или не разполага с него, е необходимо да се приложи процедурата за одобряване на съответните стоки от страна на Registrul Auto Român и да се получи издаден от RAR сертификат за одобрение с оглед на пускането на пазара и/или на продажбата, доколкото макар и продавачът/дистрибуторът/търговецът да притежава сертификат за съответствие с оглед на пускането на пазара и/или на продажбата, предоставен от дистрибутор на тези компоненти от друга държава членка на ЕС, който извършва свободно дистрибуция на същите компоненти на територията на тази държава членка на ЕС, този сертификат е недостатъчен, за да позволи свободното движение/продажбата/дистрибуцията на съответните стоки?

- 2) Може ли правото на ЕС, и по-конкретно член 34 от ДФЕС, съответно понятието „мерки с равностоен на количествени ограничения ефект“, член 31, параграф 1 от Директива 2007/46/ЕО, член 1, букви (у) и (ф) от Регламент ЕО № 1400/2002 на Европейската комисия, да се тълкува в смисъл, че то не допуска национална правна уредба, съгласно която за свободната продажба на новите стоки и експлоатационни материали от категорията на свързаните с безопасността по пътищата, с опазването на околната среда, с енергийната ефективност и със защитата срещу кражбите на моторни превозни средства, не е достатъчен сертификатът за съответствие с оглед на пускането на пазара и/или на продажбата, предоставен от дистрибутора в друга държава членка на ЕС на новите стоки и експлоатационни материали от категорията на свързаните с безопасността по пътищата, с опазването на околната среда, с енергийната ефективност и със защитата срещу кражбите на превозните средства, като се има предвид, че този дистрибутор от друга държава членка на ЕС извършва свободно дистрибуция на същите компоненти на територията на тази държава членка на ЕС и че в съответствие с този сертификат посочените компоненти могат да бъдат продавани на територията на Европейския съюз?

⁽¹⁾ ОВ L 263, стр. 1.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1400/2002 на Комисията от 31 юли 2002 година относно прилагането на член 81, параграф 3 от Договора по отношение на категории вертикални споразумения и съгласувани практики в сектора на моторните превозни средства (ОВ L 203, стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 112).

**Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 11 август 2014 г. —
Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)/Société Sodiaal
International**

(Дело С-383/14)

(2014/С 361/06)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Ответник: Société Sodiaal International

Преюдициален въпрос

Прилагат ли се разпоредбите на четвърта алинея на член 3, параграф 1 от Регламент № 2988/95 ⁽¹⁾, — съгласно които давностният срок изтича най-късно на датата, на която изтича срок, равен на двукратния давностен срок, ако компетентните власти не са наложили санкция, освен ако административната процедура не е била спряна в съответствие с член 6, параграф 1 от същия регламент — само когато при изтичането на срок, равен на двукратния давностен срок, компетентният орган не е постановил никаква санкция по смисъла на член 5 от регламента, или може да се приложат и когато в този срок не е приета административна мярка по смисъла на член 4 от регламента?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166).